

Betreft:	Bijbelstudie	Dit is een uitgave van de Hersteld Hervormde Mannenbond	
Onderwerp:	De brieven aan de Kerk van alle eeuwen	Auteur:	Ds. L.Groenenberg
Nummer 2019-07		Deze uitgave is uitsluitend bestemd voor de aangesloten verenigingen	

3. De brief aan Smyrna

Lezen: Openbaring 2:8-11

Zingen: Ps. 35: 1+2, Ps. 42: 1+5, Ps. 56: 4, Ps. 66: 2, Ps. 68: 10, Ps. 89: 1; Ps. 119: 71+72

De brief aan Smyrna

Deze brief is klein, maar wel van een bijzondere en opmerkelijke inhoud. Smyrna was een rijke handelsstad ten noorden van Efeze. Een stad vol met mooie bouwkunst en ook een mooie ligging. Men vond daar een levendige handel en er was veel wetenschap en kunst. Naar menselijke maatstaven een zeer rijke stad met veel welvaart. In die rijke stad leefde een arme christelijke gemeente. Een kleine kudde met leden uit de onderste lagen van de bevolking. In de samenleving bijna niet in tel.

Een kleine, zwakke en arme gemeente, maar rijk en gelukkig. Daar vond men harten, die tot de dienst en lof van de Heere bereid waren. Te midden van veel verachting was men standvastig en trouw aan de Heere en Zijn Woord. Door genade en de leiding van de Heilige Geest wandelde men in de voetsporen van Christus. Er schittert daar genade en de Koning van de Kerk vergeet Zijn onderdanen daar niet.

Een van de bisschoppen van deze gemeente was later Polycarpus. Hij werd op de leeftijd van 86 jaar veroordeeld tot de doodstraf. Volgens overlevering hebben de joden om hem gelachen en de romeinen wat zielig gekeken, toen deze oude man standvastig bleef.

Maar hij mocht op zijn Zaligmaker zien en sprak, toen hij naar de brandstapel geleid zou worden: "Hem heb ik 86 jaar gediend en nooit heeft Hij mij kwaad gedaan. Hoe kan ik mijn Koning, Die mij gered heeft, nu verloochenen?"

Er was daar blijdschap in de hemel en blijdschap in zijn hart. Hij ging ten hemel in en erfde Koninkrijken.

Vers 8

Na de gebruikelijke aanhef begint ook deze brief met een aankondiging van Christus, die passend is voor de toestand in deze gemeente. Een gemeente in verdrukking, waar zeker soms moedeloosheid gevonden werd, zoals een psalmdicht dat klaagt: "Zou God Zijn genâ vergeten?" In de getekende omstandigheden kan het vaak moeilijk en heel donker zijn.

Hun Koning weet dat ook en troost direct de Zijnen met een rijke vertroosting in alle verdrukking en beproeving. Hij is de Eerste en de Laatste! Die Koning, Die er altijd voor Zijn volk is geweest en er ook altijd zal zijn. Hij zal zeker Zijn werk tot een einde brengen.

Voor Zijn volk is Hij ook de dood ingegaan, maar ook weer levend geworden. Dat betekent, dat ook dat volk zal leven en niet sterven. Voor deze gemeente geen plaats op aarde, maar wel een plaats in de hemel. Dit alles wijst op Zijn kruis, Zijn lijden en sterven en op Zijn heerlijkheid. Zijn volk zal gelijkvormig zijn aan Zijn dood en wederopstanding. Hij zal al de Zijnen in Zijn heerlijkheid doen delen. Zo bemoedigt de Heere Jezus Christus al Zijn onderdanen in de strijd en verdrukkingen op aarde.

Vers 9

Tot deze gemeente onder het kruis wordt dan gezegd dat hun Koning op allen ziet en op de hoogte is van de omstandigheden. "Ik weet uw weken."

Hij kent dus Zijn gemeente daar Hij in haar midden wandelt. Christus weet van alle noden, zorgen en ellende. Smyrna is een lijdende gemeente. In het bijzonder is er verdrukking en armoede. Ook deze gemeente heeft deel aan het lijden van deze tegenwoordige tijd. Hun Zaligmaker zegt hier, dat zij de weg gaan, die Hij ook moest gaan. Hier wordt de waarheid van Gods Woord bevonden, dat zegt: "Want om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood." Omdat het ten diepste om Hem gaat in hun nood, zal Hij troosten en bemoedigen!

Smyrna is ook, in tegenstelling tot de rijkdom van de stad, een arme gemeente. De gemeente was een ellendig en arm volk, dat op de Naam van de Heere hoopte. Arm in zichzelf en arm naar de wereld, maar vol kracht, liefde en geloof. Dat had men daar ontvangen door de gaven van de Heilige Geest. En zo zal de verhoogde Koning het behoeftig volk in hun noden tot een Redder zijn.

Daarom zijn ze rijk, staat er bij. Duidelijk is, dat hiermee niet de rijkdom van de wereld bedoeld wordt. Versmading en verachting in de maatschappij, maar rijk in de Heere Jezus Christus, in Wiens gunst zij leven. Die ook voor hen arm geworden is om ze rijk te maken. Een rijkdom, die alle schatten van de wereld verre te boven gaat. Zij zijn erfgenamen van een onverderfelijke erfenis, die voor hen bewaard wordt in de hemel.

Het leven met deze enige troost in leven en sterven was echter in Smyrna wel zwaar. Achter het lijden was daar het woeden van de duivel. Dat laat de Heere Jezus zien als Hij zegt: “En de laster dergenen, die zeggen dat zij joden zijn en zijn het niet, maar liegen.”

Er was daar de laster van de joden, de aanklachten van de kant van de godsdienst. Daar komt vaak de zwaarste vijandschap vandaan. Men lasterde de kleine gemeente in de samenleving vanuit hun afkeer van Christus. Het aangrijpende daarin was, dat deze godsdienstige mensen zich voor echte joden hield, het volk van God dus. Maar zij waren in werkelijkheid een leerschool van de duivel. De lastering, waarin men leefde ten opzichte van de christelijke gemeente, hadden zij geleerd van de vorst der duisternis.

Deze aanvallen richting de christelijke gemeente waren zwaar. Ook aangrijpend is het, dat de joden zo streeden voor eigen eer en eigen godsdienstige overtuiging, zonder dat men de leiding van de Heilige Geest nodig had. Met list en geweld werd de gemeente Gods bestreden. En dat vooral ook in liefdeloosheid en enkel eigenliefde.

Wel wordt hier de bestreden gemeente vertroost. Hun Zaligmaker en Koning weet van de Zijnen. Hij wijst de gemeente op de lastering van de duivel, die Hij heeft overwonnen. Om zo maar in dit vertrouwen te leven en alle hoop op Hem alleen te stellen.

Vers 10

Hoe troostvol spreekt de Heere Jezus Christus verder in deze brief. Hij weet, dat er nog zwaardere wegen zullen komen en het woeden van de duivel sterker zal zijn. Voordat dit werkelijkheid geworden is, krijgt men Zijn Woord mee: “Vrees geen der dingen, die jij lijden zult.” Want de toekomst ligt in de hand van de Heere. En daarin ligt de troost voor al Gods kinderen en de roem, die Paulus uitjubelt. Geen ding zal ons kunnen scheiden van de liefde Gods in Christus Jezus. Er zal geen verlossing zijn uit de verdrukking. Maar wel zal er in de verdrukking de hand des Heeren zijn. Daarin uiteindelijk welbewaard.

Het lijden zal zwaar zijn. Hun Zaligmaker zegt daarvan: “Ziet de duivel zal enigen uwer in de gevangenis werpen.” Dat zal het gevolg zijn van de laster, die de joden verspreiden. We weten ook, dat er gedood zijn. De vorst der duisternis brengt vaak tot verschrikkingen. Dat zijn de verzoeking, die de gemeente zal meemaken. Het kan vaak zo benauwend zijn in perioden van verzoeking. Soms zonder uitzicht en moedeloosheid bij het zien op de omstandigheden.

Toch treffen we hier vertroosting aan. Het is een strijd tussen hun Koning en de duivel. En dan kan de satan niet verder gaan dan als de verhoogde Koning toelaat. Dan zullen de verzoeking zwaar zijn, maar het einde zal toch zijn tot Zijn eer en tot zaligheid van Zijn volk.

En hier wordt ook Zijn volk nog vertroost. Het zal een verdrukking zijn van tien dagen. De duur van de beproeving is bij de Heere bekend en ook door Hem Zelf bepaald. Tien dagen is geen lange tijd en er komt ook een eind aan. De Heere laat de Zijnen niet verzocht worden boven vermogen. Hij zal Zijn volk niet eindeloos kastijden en kent ook hun zwakheid.

In dit wel zeer rijke en ook aangrijpende vers staat ook een opwekking. De gemeente moet getrouw zijn tot de dood. Die dood is blijkbaar wel dreigend. Dan deze oproep!! Laat u niet verleiden, maar wees getrouw! Niet in eigen kracht, maar ik de kracht van Hem, Die de dood is ingegaan, Die leeft en eeuwig de Getrouwe is. In Zijn kracht zal de duivel beschaamd worden en hun Koning verheerlijkt worden om het werk, dat Hij vol liefde heeft gedaan tot het eind. Ziende op Hem wordt een ware christen in nood boven alles uitgetild.

We weten uit de geschiedenis, dat er wonderlijke omstandigheden waren. Gods volk op het schavot gebracht met een vreselijke dood voor ogen. Maar toch roemen, dat men waardig was de martelaarskroon te dragen.

Tot dat volk, dat het geschonken werd getrouw te blijven in uren van verzoeking, wordt gezegd: “Ik zal u geven de kroon des levens.”

De kroon voor allen, die de dood wel ingaan, maar door de dood heen het leven zullen ingaan, dat hun Koning heeft verdiend, omdat Hij die dood is ingegaan en ook is opgestaan en leeft tot in alle eeuwigheid. De kroon des levens dankzij de doornenkroon, die hun Koning heeft gedragen. Die Koning, Die ook een eeuwige overwinning

heeft behaald. Daarin zullen allen, die Zijn verschijning hebben lief gekregen, mogen delen. De eerkroon, die men zal ontvangen van de Koning der koningen.

Vers 11

Om de Heere Jezus Christus alleen zal de gemeente in nood getrouw blijven, de goede strijd strijden en meer dan overwinnaars zijn. Want zij zullen van de tweede dood niet beschadigd worden. Christus heeft namelijk de dood tot overwinning verslonden. Dan heeft de tweede dood, en dat is de eeuwige dood, geen macht meer. Want de Koning van de Kerk is de Overwinnaar over dood en hel. Met en in Hem is er leven tot in eeuwigheid. Want de kroon van overwinning is zeker.

Gespreksvragen

Vraag 1

Hoe zou de Heere Jezus Christus nu over onze gemeente en onze kerk denken? En over u persoonlijk?

Vraag 2

In de verdrukking en vervolgingen bleef men getrouw. Denk ook aan de martelaren op de brandstapels. Daar moeten we eens over nadenken. Zijn wij daartoe in staat en hoe is een mens daartoe in staat?

Vraag 3

Moeten we niet jaloers zijn op deze gemeente? Wat stralen wij uit als kerkgangers? Naar de wereld en naar de jeugd?

Vraag 4

Hoe moeten wij reageren op lasteringen en minachting? Hebben we dan niet veel te leren en te ontvangen?

Vraag 5

Is armoede meer wenselijk dan rijkdom? In tijden van armoede zijn de kerken vol. In tijden van welvaart loopt alles terug. Hoe hebben we dat te zien?

Aantekeningen: